

PÁRBESZÉD

A „Pincehelyért” Egyesület hivatalos havilapja

3. Évfolyam 11-12. szám

Megjelenik 1200 példányban

2000. november-december

Felelős kiadó: Farkasné Horváth Mária; Felelős szerkesztő: Gyulási János

Kiadvány: Gyulási János

Lapunk megjelenését az Európai Unió és az Önkormányzat támogatta! Pincehelyről az Interneten : pincehely.ini.hu

Új évezred küszöbén...

Közeledik 2000 december 31 szilveszter napja. Az éjféli utáni percek, egy új évezred kezdetét jelentik.

Földünk lakói egy pillanatra megállnak és elgondolkodnak, hogyan tovább. Nekünk ma élő embereknek, megadatott az évezred váltás megtapasztalása. De ne feledkezzünk meg nagyszüleinkről, szüleinkről, akik sokat dolgoztak és szenvedtek az elmúlt évszázadban. Ha kellett meghaltak hazánkért. Erkölcsei kötelességüknek tartották a szülőföldhöz való ragaszkodást. Tengernyi szenvedést kellett elviselniük, és Ők nem hátráltak meg. A ma felnövekvő nemzedék kötelessége kell, hogy legyen, elődeink értékeinek megőrzése.

Napjainkban, a motorizáció korában egyre több aggasztó jel mutat arra, hogy veszélyben a Föld.

Az ózonréteg vékonyodása, az egészséges ivóvízkészlet csökkenése, a levegő szennyeződése. Az őserdők nagymértékű pusztítása, melyek nagymértékben gondoskodnak az élethez szükséges oxigén termeléséről, a rengeteg hulladék, és még sorolhatnám tovább mindazokat a dolgokat, ami a jelen és a jövő emberének gondot fog okozni.

Az embernek magának kellene megálljt parancsolni. A mértéktelen harácsolás, önzés, irigység, passzivitás elidegeníti az embereket egymástól. El

kellene élni azt, hogy a tisztességes munkával megszerzett javak is elismerésre méltóak legyenek.

Nekünk itt e szép fekvésű faluban, ahol mindenki ismeri egymást sok feladat van a következő évezredre. Remélem nem csak óhaj lesz egymás megbecsülése, az idős magányos emberekről való gondoskodás, az elesettek megsegítése, a fiataloknak munkahely teremtése, hogy itt helyben legyen életcéljuk.

Az új évezredben mindannyian szeretnénk, ha vezetőink országos és helyi szinten egyaránt, a szó nemes értelmében szolgálnák a népet, aki őket megbízta azzal, hogy sorsuk jobbításáért dolgozzanak. A felnövekvő nemzedéknek, céltudatos irányt kell mutatni, a tanulás, munkavégzés a családalapítás területén. Ha ez elmarad nagyon nagy gondoknak nézünk elébe.

A nyugdíjas korosztály már megtette a kötelességét az életben. Hosszú évtizedeket ledolgozva szeretnének létbiztonságban élni, az ígéretésekből mára már elég. Minden állampolgárnak megvan a joga a tisztességes élethez. A demokrácia biztosítja mindazokat a jogokat, ami megilleti az emberi méltóság elismerését, ezzel élnünk kell.

Szorgalmas, alkotó, törekvő emberekre van szükség. Pincehely népének össze kell fogni, hogy széppé, tisztábbá, alakítsuk településünket, óvjuk

az emlékeket, amit elődeink szorgalmas munkával megalkottak.

Kérjük mindannyian a mindenhatót, hogy segítse a magyar népet egy boldogabb évezred felé.

Áldott Karácsonyi Ünnepeket, Békés, Boldog Új Évet, és egy boldogabb új évezredet kívánok minden embertársamnak!

Benkó Lajos

Rövid interjú...

A Polgármesteri Hivatalban december 18-án felkerestem Juhász Ervin jegyző urat.

Arra kértem, szakítson néhány percet egy rövid interjúra. Ő szerényen elutasította mondván, hogy még csak néhány hónapja van Pincehelyen.

Nyugodt, kiegyensúlyozott szavaiból lehetett érezni az elhivatottságot. A hosszabb interjú ha el is maradt, de pár mondatát azért sikerült lejegyeznem:

Pályázat útján kerültem 2000. szeptember 1-én Pincehelyre jegyzőnek. Államigazgatási Főiskolai végzettséggel rendelkezem. Élethivatásomnak tekintem a jogállamiság érvényre juttatását, amire felesküdtem.

A közös cél megvalósításának érdekében, felelősségteljes munkájához jó egészséget kívánunk.

Benkó Lajos

P+R (Parkolj és utazz)

Sétálunk a kertben, megcsodáljuk a természet, alkotta szépségeket. Elolvassuk a fák, bokrok, cserjék, virágok mellett elhelyezett táblán a növények számunkra idegen hangzású neveit.

Aztán az ötödik-tizedik tábla elolvasása után már feladjuk a betűk általunk nehezen olvasható összetételét. Neveik már kis idő után jelentőségét veszítik. Jobban leköt bennünket a kert díszének méltatása. Sétálunk, lélegezzük az üde levegőt, néha felkutatjuk azt a növényt, virágot, aminek illatát beszívtuk. Aztán új csodák, újabb növények, új illatok. Ha valaki nem felületesen, érdektelenül kezeli, akkor átérezheti a hely varázsát, hangulatát. Hangulat... Nyár végi séta egy kertben. A nap már nyugovóban volt, félúton a fény és az éj között. Sugarai, miután vad erejüket kiadták, gyöngéd fénnel locsolgatták a páfrányokat, hatalmas tölgyeket, fenyőket, örökzöld ritkaságokat, a kert díszeit. A fasor végétől, ahol a sövény egy sereg orra tört görög vagy római istennő ismeretlen szobrai rejtette, amely borostyánszőnyegből emelkedett ki, az út enyhén lejtett. Innét már hallani az Amphitríté-kút szökellő vizeinek lágy csobogását. Arrafelé indultunk de közben meg-megálltunk elnéztük a fák méreteit, nekünk érdekes lombozatukat, mígnem a szökőkúthoz értünk. A puttók, tritonok és nadályok kagylóiból, a tengeri szörnyek orrlyukaiból finom, vékony vízugarak törtek elő, s pengő zajjal verdesték a medence zöldellő tükrét, amelyen pattogó vízcseppek buborékos, taréjos, reszkető hullámok és vidám kis örvények kavargtak. Az egész szökőkútból, a langyos vízi kavargásból, a bársony mohával

lepett kövekből, a gyönyörűségnek olyan igézete áradt a lemenő nap pirosas fényözönében, hogy önkéntelenül meg kellett állni, lassan körbesétálni a monumentálisnak nem mondható, de minden arányában megragadó műremeket. Bár úgy tűnt, gyakorlatlan, de érzéki hajlamú kőfaragómester alkotása. A kerek medence közepén emelkedő kis szigeten ült maga Neptunus isten a tenger ura, magabiztosan és vidoran ölelte át szeszélyes „kékszemű” Amphitrítéjét. A hölgy köldöke nedvesen csillogott a záporozó víztől a napban, mely visszatetszett a csordogáló vízrétegen. Nemsokára, amint leszállt az est és a víz alatti homályba süllyedt a világ, itt láthattuk volna a titkos csókok fészket minden éjszaka, míg az enyészet el nem söpri a kert ezen díszét.

Hova siettünk volna. A kertet akartuk látni, eltelni, elmerülni abban a képzeletbeli világba, amit a kert építetője, tervezője elképzelt, megálmodott, talán száz-százötven évvel ezelőtt. Vajon akkor elérte-e a kitűzött célt?

Később a kert homályba süppedten elaludt, mélyen alatta, a mozdulatlan levegőbe a fák öntött ólomnak látszottak. A park fölé magasodó harangtorony órája a háromnegyedet ütötte. Az ég teljesen felhőtlen volt.

A csillagok tompa fénnel rezegtek a mennybolton, nehezen törték át a nyárvégi fojtogató légtakarót. Már csak a fák suttogása hallatszott és a víz csobogásának nekünk már kedves zenéje, valahol bent a kert mélyén.

Tóth Ferenc

Karácsonyi szent kilenced.

Úgy ötven évvel ezelőtt egy igen kemény télen, falunkban a katolikus hívő lakosok 9 nappal karácsony előtt, úgynevezett kilenced elvégzéséhez fogtak hozzá. Három-négy jó énekes, és imádkozni tudó asszony megszervezte, hogy melyek lesznek azok a családok, akik befogadják a kilencedet végzőket kilenc este.

Igy kilenc családnál imádkoztunk, és énekeltünk karácsony előtt. Azok a családok, akikhez ellátogattunk nagy megtiszteltetésnek, vették, hogy ők is bekerültek a kilencedet végzők vendéglátói közé. Mikor megérkeztünk a soros házhoz, a háziak nagy örömmel fogadtak bennünket, örültek, hogy az ő házukba is betér a szent családot ábrázoló kép. A kép a szent családot ábrázolta és ezt vittük magunkkal mind a kilenc este. A háziak készítettek egy asztalra, kis oltárt mire odaértünk, hófehér terítővel. Este hat órára volt a gyülekezés és nyolc óráig tartott az engesztelési idő. Volt, hogy tizenhatan is összejöttünk a soros háznál. Emlékszem Lajos Örzsenéni gyönyörű hangjára, ő vitte a szent család képét és ezzel az énekkel, köszöntötte a háziakat:

- Szállást keres a szent család, de senki sincs ki helyet ad. Szűz Mária ne menjetek ma máshová szállásunkat, mi megosztjuk, kis Jézuskát mi befogadjuk.

Köszöntek, hogy dicsértessék az Úr Jézus Krisztus, a háziak

hellyel kínálták őket Örzse néni lerakta a képet az oltárnak feldíszított asztalra. Mi gyerekek az ágy tetején ültünk hatan-nyolcan is. Hallgattuk a szebbnél szebb énekeket és imákat. Csodálatos szép esték voltak. Együtt a család száll az ének a hideg kristálytisza levegőjű tálban az ég fele. Én is megtanultam egy szép kis éneket, amit máig is szívesen énekelek az unokáimmal. Így hangzik: Mária kertjének nyitva az ajtaja, benne tündöklök a gyöngy koszorúja. Piros, fehér, zöldek a levelei a Szűz Mária ezt nagyon szereti. Másik este a keresztanyámékhoz mentünk, és mivel korán sötétedett viharlámpát vittünk magunkkal. Én minden este elmentem az édesanyámmal a szent kilencedet járva. Sok szép emlékem maradt meg ezekről az emberekről. Közelegve a Karácsony ünnepéhez az utolsó a kilencedik nap a templomhoz közel lakó Örzsenéninél voltunk imádkozni, énekelni, lehettünk vagy harmincan. Az éjféli misére tőle indultunk el. Útközben a csordapásztorok midőn Betlehembe értek c. éneket daloltuk, közben a templomhoz közeledve csatlakozott hozzánk, a templomba tartó többi hívő is. Így együtt vonultunk be a csodálatosan kidíszített, kivilágított templomba.

Körül álltuk a kisded Jézus jászolát, és az összes jelenlevő együtt elkezdte énekelni:

- A kis Jézus megszületett örvendjünk c. éneket, amellyel befejeződött a szent kilenced, és elkezdődött az éjféli mise.

Özv. Gyulási Jánosné

Decemberi leltár...

Az elmúlt, millenniumi esztendő községünk életében is eseményekben volt gazdag. Így, karácsony táján főleg a kellemes élmények jutnak az eszünkbe, hiszen az évnek ez az ünnepi része mindenki lelkében megnyugvást, békességet hoz.

Örömmel tölthet el bennünket, hogy a községi rendezvényeken egyre többen vettek részt, és a legjobb az, hogy sok fiatal érzi úgy, hogy érdemes együtt szórakozni, ünnepelni, megőrizve a régi hagyományokat.

Őszintén bízunk abban, hogy a lelkesedésük a következő évben sem csökken, hiszen már az új évezred köszönt ránk Január 1-én, és a legtöbbet saját magunk tehetjük azért, hogy igazán tartalmasan, egymásra is figyelve éljük meg a ránk váró XXI. századot!

A szokásos év végi jókívánságok helyett álljon itt Ady Endre néhány sora, hiszen e versből minden olvasónk átérezheti a közelgő ünnep hangulatát:

„De jó volna mindent,
mindent elfeledni,
de jó volna játszadozó
gyermeknek lenni.
Igaz hittel, gyermek szívvel
a világgal kibékülni,
szereteten üdvözülni.

Ha ez a szép rege
igaz hitté válna,
óh, de nagy boldogság
szállna a világra.
És a gyarló ember
ember lenne újra,
talizmánja lenn
a szomorú útra.

Golgota nem volna
ez a földi élet,
egy erő hatná át
a nagy mindenséget.
Nem volna más vallás,
nem volna csak ennyi:
Imádni az Istent
és egymást szeretni...
Karácsonyi rege
ha valóra válna,
igazi boldogság
szállna a világra...”

**Kellemes,
Békés Karácsonyi
Ünnepeket és Boldog,
Sikerekben Gazdag Új
Évet és Évezredet
Kívánunk Minden
Kedves Olvasónknak!!**

Felhívások – Reklámok – Közlemények és ami esetleg kimaradt! :

/ A szerkesztőség nem őrizz meg, és nem küld vissza kéziratokat, cikket! /

Olvasóink elnézését kérjük, hogy a községi decemberi újságot csak most 2001 januárjában tudjuk Önökhöz eljuttatni, de a szerkesztőségnek nyomtatási nehézségei adódtak, így az újságot csak most tudtuk megjelentetni.

Közljük olvasóinkkal, hogy 2000 év Karácsonyára megjelenik:

Hegedüs Gyula és Özv. Gyulási Jánosné: Régi idők emlékei c. könyve. A kötetben Gyulási Jánosné novelláit és Hegedüs Gyula verseit találhatja meg az érdeklődő olvasó. A kötet megvásárolható a helyi plébánia hivatalban valamint a szerkesztőségben.

Hegedüs Gyula

A magyarok története

- VII -

Néhány évtizede, hogy letelepedtek,
Itt élő szlávokkal jó barátok lettek.
Velük együtt jártak, földet is műveltek,
Sátor helyett módos házat építettek.

Régi szokásuktól nem tudtak megválni,
Kalandozni kezdtek, legyen zsákmány
bármilyen.

El is jutottak ők az Atlanti-partig,
S Márvány –tenger partján száguldoztak
végig.

Rettegésben éltek a környező népek,
Templomaik mélyén ekképp esdekeltek:
Hatalmas Istenem, másra nem is kérlek,
Magyarok nyilától ments meg Uram
minket!

Kilencszázötvenöt szép tavaszán aztán
Megverték bennünket, büszke
Augsburgnál, Első Ottó császár, németek
Királya Lél és Bulcsú vezért rabláncába
zárták.

Géza fejedelem ekkor már jól látta,
Nem adhat engedélyt több kalandozásra.
Békejobbot nyújtott a német császárnak,
Bajor herceg lányát kérte meg fiának.

Országába pedig papokat hivatott,
Hirdessék népének az evangéliumot.
Ő maga tar fejét keresztvízbe tette,
Pogány népétől is, ezt megkövetelte.

Utódjának pedig, akit Vajknak hívtak,
A szent kereszttségben István nevet adtak.
Ő lett aztán később első szent királyunk,
Akit azóta is folytonosan áldunk.

Anyakönyvi Hírek:

Születések:

- Tokaji Zoltán
- Fráter Ádám

Halálosetek:

- Miklós Mihály
- Fírgi János
- Pócz Gyuláné sz. Farkas Anna

Születésnap akció a Suzuki Bartánál!

8-7-6

A Suzuki 8. születésnapja alkalmából
7 héten keresztül 6 féle ajándékcsoportból választhat!

Rendelje meg 2001-es autóját ideai áron!

Kedvező hitel már 20% előleggel, akár 60 hónapra is!
Teljes körű ügyintézés, kezelési költség és szerződés-kötési díj nélkül!

**Közalkalmazottnak, taxisoknak, gépjárműoktatóknak,
orvosoknak, villamosenergia-ipari dolgozóknak 4-6% kedvezmény!**

Év végi raktársőprés!

Limitált új Suzuki Sedanok rendkívüli
áron, korlátozott számban kaphatók!

**Fantasztikus
használtautó-vásár
december 9-én és 16-án!**

Ezen a napokon kedvezményes eredetvizsgálat, fékhatásmérés, díjtalan átvizsgálás
és téli felkészítés. Minden használt autóhoz ajándék rádió-magnó!

Válassza azt, amit a legtöbben: Suzukit a Suzuki Bartától!

Suzuki Barta Paks, Tolnai út 17. Tel.: 75/311-828, 20/96-13-449 • Fax: 75/314-494
Suzuki Barta Szekszárd, Alkony út 1. Tel.: 74/415-611 • Fax: 74/415-051

